

Žádal jsem Pána

1. Žádal jsem Pána, bych směl růst,
ve víře dál a v lásce též;
a poznal víc spásu z tvých úst,
hledal tvou tvář, tvůj jarní déšť.

2. Pak s doufáním já zvedl zrak,
že hned mi dáš, co budu chtít,
že láska tvá – ač nevím, jak –
spoutá můj hřích a vrátí klid.

3. V okamžení Bůh dá mi znát
ukrytou špinu v srdci mém
a pekla moc, plamen i žár,
zachvátí mě v jednom dni zlém.

4. Pak vztáhl Pán svou mocnou dlaň
a hořkostí protkal můj žal;
zmařil sny mé, každý můj plán,
srazil mě v prach, naději vzal.

5. „Ach, Pane můj, proč zhynout mám?
Proč bouře tvá nade mnou hřmí?“
„Vždyť právě tím,“ opáčil Pán,
„dávám ti víru, milost, mír.“

6. „Ten vnitřní boj, zápas i stín,
roztříští pýchy okovy,
abych já sám stal se ti vším,
bys žil dál hříchu navzdory.“

I asked the Lord

John Newton

1. I asked the Lord, that I might grow
In faith, and love, and every grace;
Might more of His salvation know,
And seek more ear - nestly His face.

2. I hoped that in some favoured hour
At once He'd answer my request,
And by His love's constraining power
Subdue my sins, and give me rest.

3. Instead of this, He made me feel
The hidden evils of my heart;
And let the angry powers of hell
Assault my soul in every part.

4. Yea more, with His own hand He seemed
Intent to aggravate my woe;
Crossed all the fair designs I schemed,
Blasted my gourds, and laid me low.

5. „Lord, why is this?“ I trembling cried,
„Wilt thou pursue Thy worm to death?“
„Tis in this way,“ the Lord replied,
„I answer prayer for grace and faith.“

6. „These inward trials I employ
From self and pride to set thee free;
And break thy schemes of earthly joy,
That thou may'st seek thy all in me.“

